

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814201719
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8814201719.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odd. sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, O. F. X, X. O. Z., za účasti rodičov otca L. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. B. XXX, t.č. B. XX, X. a matky M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X. U. XX/XX, X. O. Z., o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu X. nad Z. č.k. 5P/23/2014-259 zo dňa 27.10.2015 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu na zníženie výživného.

Zrušuje rozsudok vo výroku o uložení výchovného opatrenia - povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu v špecializovanom zariadení do 30.11.2015 rodičom a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd X. nad Z. rozsudkom č.k. 5P/23/2014-259 zamietol návrh otca na zníženie výživného, uložil matke povinnosť informovať otca, uložil rodičom výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu v špecializovanom zariadení do 30.11.2015 a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozsudok vo výroku o zamietnutí návrhu na zníženie výživného odôvodnil tým, že príjem otca v roku 2013 bol 1.360 eur mesačne. Príjem za rok 2014 bol 1.428 eur mesačne. Obaja rodičia predložili množstvo dokladov preukazujúcich výdavky na maloleté dieťa, ako aj výdavky otca na ďalšie narodené dieťa. Súd pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti prihliadol na odôvodnené potreby maloletej V. s prihliadnutím na jej zdravotný stav, posudzujúc schopnosti a možnosti a majetkové pomery otca, súd ustálil, že je v schopnostiach povinného otca prispievať na výživu svojej prvorodenej dcéry v nezmenenom rozsahu, a to aj napriek tomu, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, lebo dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. S poukazom na konfliktné vzťahy medzi rodičmi, ktoré boli preukázané pri samotnom výsluchu a z emailovej a sms komunikácie medzi nimi, súd uložil rodičom výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu v špecializovanom zariadení. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec, a to proti výroku o znížení výživného a proti výroku o uložení výchovného opatrenia. Uviedol, že súd v rozhodnutí nesprávne vyhodnotil jeho vyjadrenia o znížení jeho príjmu za roky 2013 až 2014. Netvrdil, že jeho príjem v roku 2014 oproti roku 2013 klesol. Preukázal zníženie svojho príjmu v porovnaní s rokom 2012, odkedy nežije s matkou V. v spoločnej domácnosti a bol súdom zaviazaný platením výživného. V roku 2012 bol jeho hrubý príjem 1.670 eur, v roku 2013 1.360 eur, čo je oproti roku 2012 pokles o 310 eur mesačne. V roku 2014 bol jeho hrubý mesačný príjem 1.428 eur, čo je v porovnaní s rokom 2012 pokles o 242

eur mesačne. Poukázal na skutočnosť, že jeho čistý príjem po odrátaní výdavkov nie je 400 eur ako to uviedol súd. Jeho výdavky tvoria náklady na úhradu nájmu na byt, náklady živnostníka, leasing na automobil, cestovné náklady a poplatky súvisiace s cestovaním za prácou a náklady na ubytovanie v zahraničí. Má za to, že vyššie uvedené zníženie jeho hrubého príjmu, zvýšenie výdavkov v súvislosti s výkonom jeho povolania a narodenie maloletej O. sú okolnosťami ovplyvňujúce zmeny pomerov na jeho strane. Jeho výdavky v spojení s prácou živnostníka súd nezohľadnil vôbec. Súd iba skonštatoval, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, ale nijako neposúdil ani nezohľadnil zmenu jeho pomerov. Uviedol, aj keď je maloletá O. narodená ako druhé dieťa, má rovnaké práva a porovnateľné potreby ako maloletá V.. Výška výživného 150 eur bola prvýkrát určená rozsudkom okresného súdu zo 17.01.2012 a potvrdená krajským súdom rozsudkom z 18.05.2012. V. bola jeho jedinou dcérou, a teda vyživovacia povinnosť bola určená v maximálnej výške. V predchádzajúcich konaniach bola určená maximálna výška výživného na jednu dcéru v sume 150 eur z hrubého príjmu 1.670 eur. Toho času má tri vyživovacie povinnosti, jeho príjem sa znížil a výdavky zvýšili, a preto považuje ponechanie výšky výživného na staršiu dcéru za nesprávne. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nezistil okolnosti ako mu to uložil odvolací súd rozsudkom z 26.03.2015 8CoP/35/2014. Nesúhlasí, aby mu bolo uložené výchovné opatrenie povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu. Toto výchovné opatrenie považuje za nepotrebné, vedie riadny, slušný, usporiadaný život, stará sa o rodinu. S dcérou V. má veľmi dobrý vzťah, svoje povinnosti voči nej si plní. To, že matka predložila sms správy z roku 2012, na ktoré reagoval ich doplnením, nie je dôvod, aby mu súd uložil výchovné opatrenie. Navrhol, aby dovolací súd uznal jeho odvolanie a vydal nové rozhodnutie.

Matka sa k odvolaniu vyjadrila tak, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny, poukázala na to, že jej príjem sa znížil, otcov zárobok má stúpajúcu tendenciu. Zvýšili sa aj potreby maloletej V..

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku čiastočne správne a odvolanie otca je čiastočne dôvodné. Čo sa týka návrhu na zníženie výživného, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo po určení vyživovacej povinnosti otca rozsudkom zo dňa 17.1.2012 k takej závažnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu vyživovacej povinnosti. Výživné bolo naposledy určené v januári roku 2012 a súd vychádzal z príjmu otca vo výške 37.000 až 40.000 Kč. Príjem otca v súčasnosti je cca 1.430 eur mesačne. Je pravda, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť a znovu sa oženil. Jeho manželka sa stará o maloleté dieťa. Porovnávajúc len príjem otca, ktorý sa za obdobie od roku 2012 znížili o cca 250 eur a jeho výdavky, kde mu pribudla vyživovacia povinnosť voči dcére, je zrejmé, že tieto zmeny sú v neprospech otca. Za dané obdobie však rovnako vzrástli potreby maloletej V.. Maloletá V. v čase vyhlásenia prvého rozsudku v roku 2012 mala 5 rokov, v súčasnosti má viac ako 9 rokov, navštevuje základnú školu, jej potreby nepochybne vzrástli. Príjem otca je však nadštandardný (vyšší ako priemerný príjem v SR) a nie je pravdou, že v čase prvého určenia bolo výživné stanovené ako maximálne. V súčasnosti neexistuje hranica maximálneho výživného, súd pri určení výživného prihliada len na potreby dieťaťa, možnosti a schopnosti povinného rodiča, a teda v prípade rodiča s nadštandardne vysokým príjmom aj výživné môže byť určené v nadštandardne vysokej výške. Aj podľa názoru odvolacieho súdu aj súčasný príjem otca postačuje na to, aby z neho platil výživné pre maloletú V. vo výške 150 eur mesačne a plnil aj svoje ostatné vyživovacie povinnosti, a preto bol rozsudok v tejto časti ako vecne správny potvrdený postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p.. Otec poukazuje na svoje výdavky, napr. nájomné, firemné záležitosti, leasing, pričom na pojednávaní dňa 03.07.2014 tieto sumy ani nevyčíslil. Nie je však možné uprednostniť platenie napr. leasingu pred platením výživného.

Súd rozsudkom rozhodol aj o uložení výchovného opatrenia rodičom. Podľa § 37 ods. 2 zákona o rodine súd môže rozhodnúť o uložení výchovného opatrenia ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa. Z rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že dôvodom boli konfliktné vzťahy medzi rodičmi, z rozsudku však nevyplýva, prečo je takéto opatrenie v záujme maloletého dieťaťa. Preto v tejto časti bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. a v tejto časti bola vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zrušený bol aj súvisiaci výrok o trovách konania.

Súd prvého stupňa zistí, či konfliktné vzťahy rodičov zasahujú aj maloleté dieťa a ak áno, môže rozhodnúť o uložení výchovného opatrenia. Vykonateľnosť bude vhodné stanoviť v závislosti od právoplatnosti rozsudku, nie pevným termínom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.